

לפנות קרב אספה מומבית בוינדזור. אספו 307 דולר.

בערב בנקט בדימויים, נאספו 1,890 דולר. הסיכויים למלוא

המכסה טובים.

ו' סבט
27 דצמבר

ניו-יורק.

נמר סדר מסעי. במשך החודש עברתי ברכבת 5,192 מיל
ובקרתי בשתיים עשרה ערים (מלבד נ.י.) ונשאתי 35 נאומים, מלבד
שיחות-חברים, ראיונות, פגישות ומ"ס וישיבות וערים. אם
לנכות את נ.י. - יצא לי לנאום במשך 16 יום באחת עשרה ערים
28 פעם. עוד חודש אחד לא הייתי מסוגל להמשיך בעבודת פרך זו.
לנ.י. שבתי הבוקר ומצאתי מלגורמות אלו מההסתדרות:
תל-אביב, 24.12.30 - דורשים השארותך באמריקה.

שכת מלגורמה מבירות.

"בירות 26.12.30 - הנהלה מסוכנות בארץ על פי חשום.
אזילה האמצעים מאיימת משהר ישובי עצום, שמיטת סוכנות ומוסדות
שיחוק והרס משקים, הגברת חוסר עבודה, סגירת בתי-ספר ובתי-
חולים. ההנהלה הירושלמית אובדת עצות, לקריאותיה הנואשות אין
מענה. במשך השנה מאמריקה אף סגם לחשבון החקציב, מיחר הארצות
25,000. בחשובה לאיומי ליקודציה הועברו 2,000 מאמריקה
ומלונדון 3,500 לפרעון שמרות של החודש. אף פרוטה לקיום משקים

וליתר הצרכים החיוניים, צפוי אסון כללי. נוכח הסכב הזה החליטה ספאי למסור לציונים וללא ציונים הטלת אחריות עליהם לפריקת העול, תחראה חסרה לסוכנות פירוק השותפות אם לא נראה מאסצי הצלה הכופים והתאזרות נמרצה לקראת המגביה במועצה. עם הבטחת צרכי הרגע הכרחית הכנית ממשיה אחראית לפעולה הקרובה שבמרכזה ישוב הקרקעות השוטמות וארגון היהדות למפעל גדול בארץ. ממילים עליך למסור הדברים בשמנו לאישי הסוכנות האחראיים ציונים ולא ציונים - מרכז."

מיד הזמנתי את צוקרמן, שיפליאקוב ברון וחמלין. מסרתי להם הטלגרמה וחוכן המכתבים שקבלתי בדואר האחרון על מצב העבודה. נדברנו לדרוש ישיבה נשיאות הסוכנות. החקשרתי עם הייסן, סוכירו של ורבורג, והוא קבע לי פגישה בשעה שלוש. טלגרפתי לברנדייס, כל הטלגרמה מהארץ ובקשה להפגש.

בשלוש נפגשנו יחד עם המלין ושיפליאקוב עם הייסן וסולד. בכללו היה הדבר ידוע להם, אם כי לא כל הפרטים. לפי דבריהם לא נחקבלו מארצות אחרות 25 אלף כי אם 10 אלפים, השאר הוא מקרן העזרה. שאלו מה יש לעשות. הם קוראים ב-25 לינואר ועידת המגביה. אסרתי שאין לחכות עד אז, ויש להזמין מספר אנשים שיקדימו את תרומותיהם וישלחו מיד לארץ. אסרו שרומנברג מספל בזה, וחושבים שבשעה לינואר תקרא פגישה כזו.

מברנדייס נחקבלה תשובה טלגרפית שאחקשר בענין זה עם סולד. בערב ניגשתי לוועידת השת"צ. התוכחו על הקבוץ הארצי

והקבוץ המאוחד. ליפובצקי הסביר את ההבדלים. בקשתי רשות
הדבור וקבלתי על הקלוקל שמכניסים באמריקא בוכות העקר והחפץ
על הקבוצים.

הנוער באמריקא זקוק ליסודות הראשוניים של החנועה:
ציונות, השכלה עברית וארי"ת, סוציאליות חלוציות - ואם גם
קבוציות סה טוב, אך אל ילעיטו אותו בלחם הקלוקל של "המרכסיסם"
מנוסת קבוץ ארצי ואל ינבלו את שם החנועה כאשר עושים אנשי
הקבוץ בדברם על מפלגת פועלי א"י. ספה צריך להיות קשר יש
את חנועה הפועלים בארץ - את ההסתדרות, ואם יש צורך בקשר את
השה"צ בעולם - הרי את כל חלקי השה"צ. ועל העומדים בראש לדבר
דברים ברורים - אם רוצים להקים כאן מפלגת הקבוץ או לחנך
לחלוציות לשם הארץ.

זינגר ענני באומן דיאגווי - ועזבתי בחור סחאט

את מועידה.

למחרת - ה' סבת - באו אצלי שני חברי התנהלה ומביעו
צערם על דברי זינגר. דעתם כדעתי, ורוב החברים בארץ אחס, רק
אחרים בהנהגה הם שליחי הקבוץ הארצי. שוחחנו ארכות על דרך
החנועה באמריקה. נדרשתי לבקר הסניפים. זוהי התחלה חשובה
שיש לה סיכויים עשירים לעתיד. דרושה הדרכה מהארץ.